

[Handelsministeren.]

Natur, at det kunde hverken Banker eller Sparekasser gøre.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, at det ikke var paakrævet nu at nedsætte Indlaansrenten yderligere som foreslaaet, for nu var der ikke Tale om nogen Skat, saaledes som der var i det Lovforslag, vi behandlede i Sommer. Jo, der er den Grund til at foreslaa det, som er foreslaaet, at det er af Hensyn til Konverteringen, Ministeren bemyndiges til at nedsætte Renten for Indlaan, der gøres i Fremtiden, og for Indlaan, der er gjort efter en bestemt Dato i August Maaned. Det Forslag, som foreligger her, er stillet udelukkende af Hensyn til Konverteringen; det er stillet, fordi det er nødvendigt for Konverteringens Skyld.

At Venstre i Landstinget i September Maaned mente, at $\frac{1}{2}$ pCt. ud over den Rentenedsættelse, der har fundet Sted i Henhold til Krisefondsloven, kunde være nok, er en Sag for sig. Jeg tror det ikke. Man maa nemlig erindre, at medens der i Sommer kun var Tale om Konvertering af et meget mindre Beløb af Obligationer, er der nu Tale om at konvertere et Beløb af mellem 2 000 og 3 000 Mill. Kr., ca. 2 600 Mill. Kr., og en Betingelse for, at denne Konvertering kan lykkes, og jeg tør vel nok sige, ogsaa en Betingelse for, at der kan være Haab om at faa dannet det Konsortium, der skal overtage Risikoen ved Konverteringen, vil være, at der ikke sker Krav om Udbetaling af Obligationsbeløb i en saadan Udstrækning, at Konverteringen derved bliver fulstændig umulig. Forslaget stilles altsaa udelukkende af Hensyn til Konverteringens Gennemførelse, og jeg vil sige, at de, der ønsker at medvirke til, at Konverteringen bliver gennemført og gennemført hurtigt, de maa ikke lægge Hindringer i Vejen ved at stille Krav, som ikke kan opfyldes.

Der er fremsat Kritik mod, at denne Bemyndigelse for Ministeren til at nedsætte Indlaansrenten skal gælde i 4 Aar. Jeg vil dog bemærke, at denne Bemyndigelse for Ministeren behøver jo i og for sig ikke at have praktisk Gyldighed i 4 Aar. Forhaabentlig vil Konverteringen i Løbet af forholdsvis kort Tid være tilendbragt paa en saadan Maade, at der ikke mere er Grund for Ministeren til at drage Nytte af Bemyndigelsen. Det, der er Tale om, er jo at forhindre, at de, der ejer Obligationerne, som skal konverteres til en lavere Rente, kræver Pengene udbetalt, og i Tilfælde af, at de ikke gør dette, falder hele denne Bestemmelse om Ministerens Bemyndigelse til at nedsætte Indlaans-

renten yderligere jo for saa vidt bort, den faar ikke den praktiske Betydning, som det er Meningen at give den.

Paragrafferne 8—12 i Loven af 1. Maj 1933 om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bankers og Sparekassers Indskud m. v. har, som bekendt, ikke Gyldighed længere end til Udgangen af dette Aar; men da disse Paragraffer har afgørende Betydning for et heldigt Udfald af den foreslaaede Konvertering, er det nødvendigt at opretholde disse Paragraffers Gyldighed ud over dette Aar, og saa længe som man har Brug for dem for at faa Konverteringen gennemført paa en tilfredsstillende Maade. Derfor er Realiteten i disse Paragraffer fra Krisefondsloven optaget i det Forslag, her foreligger.

De nævnte Bestemmelser i Paragrafferne 8—12 foreslaas i en noget ændret Form. § 12 i det her foreliggende Forslag indeholder ikke alene Bestemmelser om Indlaansrenten, men ogsaa om Udlaansrenten. Krisefondslovens § 10 indeholder den Bestemmelse, at det paahviler de paagældende Banker og Institutioner, der modtager Indskud, effektivt at nedsætte Renten af deres Udlaan mindst i tilsvarende Omfang, som Indlaansrenten formindskes som Følge af Krisefondsloven. I Stedet for denne Bestemmelse indeholder nu § 12, 3die Stykke, i Lovforslaget her Bestemmelse om, at det paahviler de paagældende Institutioner og Personer effektivt at nedsætte Renten af deres Udlaan mindst i tilsvarende Omfang, som Indlaansrenten formindskes som Følge af Loven, altsaa som Følge af, at det er blevet bestemt, at Renten nedsættes for nye Indskud.

Der er dog en Undtagelsesbestemmelse i samme Paragrafs 3die Stykke saalydende: For saa vidt særlige Forhold maatte nødvendiggøre det, kan Ministeren for Handel og Industri gøre Undtagelser fra foranstaaende Bestemmelse. Grunden til, at denne Bestemmelse er indføjet, er, at det kan forventes, at visse Pengeinstitutter har en saa lav Rentemarginal, at de maa have denne forhøjet. Det gælder først og fremmest og maaske alene Sparekasserne, men jeg har givet Bestemmelsen en almindelig Karakter. Nogle Sparekassers Udlaansmasse har vist sig at være saa abnormt ringe i Forhold til Indlaansmassen, at det var umuligt for dem at administrere strikte efter Krisefondslovens Bestemmelser. De kom i visse Vanskeligheder over for Lovens Bestemmelser om, at hele Provenuet for